2 Ιανουαρίου 2016

Το μυστηριώδες δάσος του Εκουαδόρ όπου τα



Θαύμα της φύσης και παράδεισος βιοποικιλότητας που απειλείται – Δείτε τις φωτογραφίες

Χρειάζεται μια ολόκληρη μέρα για να ταξιδέψει κανείς από την πρωτεύουσα του Εκουαδόρ, το Κίτο, στην καρδιά του αναγνωρισμένου από την Unesco καταφυγίου Sumaco Biosphere Reserve, σε απόσταση περίπου 100 χιλιομέτρων προς τα νοτιοανατολικά.

Το ταξίδι περιλαμβάνει τρεις ώρες μετακίνηση με αυτοκίνητο ως την άκρη του δάσους και μετά μεταφορά ου διαρκεί από 7 έως 15 ώρες με βάρκα, μουλάρια και με τα πόδια. Το τελευταίο κομμάτι είναι ένας ανηφορικός λασπώδης δρόμος με προορισμό το εσωτερικό του δάσους.

Η προσπάθεια ωστόσο αξίζει καθώς ο ταξιδιώτης θα βρεθεί στο κέντρο αρχέγονου δάσους όπου θα συναντήσει τα πιο ασυνήθιστα δέντρα του πλανήτη: τα δέντρα που περπατούν.

Τα δέντρα αυτά, που θυμίζουν τον «Άρχοντα των Δαχτυλιδιών» του Tolkien, πραγματικά κινούνται μέσα στο δάσος καθώς η ανάπτυξη νέων ριζών σταδιακά τα μετακινεί.

«Καθώς το έδαφος διαβρώνεται, το δέντρο βγάζει νέες, μακριές ρίζες που αναζητούν νέο, πιο σταθερό έδαφος», εξηγεί στο BBC ο Peter Vrsansky, παλαιοβιολόγος από το Ινστιτούτο Earth Science Institute της Σλοβακικής ακαδημίας Επιστημών της Μπρατισλάβα.



«Τότε, σιγά σιγά, καθώς οι ρίζες εγκαθίστανται στο νέο έδαφος και το δέντρο φέρνει υπομονετικά με προς αυτές, οι παλιές ρίζες σιγά σιγά σηκώνονται στον αέρα. Η όλη διαδικασία μετεγκατάστασης του δέντρου σε νέο μέρος με καλύτερο ηλιακό φως και πιο σταθερό έδαφος μπορεί να πάρει 1-2 χρόνια».



Ο Vrsansky και ο τοπικός οδηγός Thierry García αφιέρωσαν τους τελευταίους μήνες ζώντας στο δάσος και καταγράφοντας τις απειλές που θέτουν σε κίνδυνο ορισμένα από τα βιολογικά θαύματά του.

«Κατά τη διάρκεια των ερευνών μας, ανακαλύψαμε αχαρτογράφητους καταρράκτες 30 μέτρων, δύο νέα είδη σπονδυλωτών -έναν βάτραχο και μια σαύρα- και μας επιτέθηκε μια αγέλη με μεγάλες μαϊμούδες», περιγράφει ο Vrsansky. «Μας πετούσαν ένα σωρό πράγματα, κλαδιά δέντρων, μέχρι τα περιττώματα και τα ούρα τους!».



Πολλά σημεία του δάσους είναι παράδεισος βιοποικιλότητας: φιλοξενούν σχεδόν 500 είδη πουλιών, 51 είδη μεγάλων θηλαστικών, 64 είδη ερπετών, 61 είδη αμφίβιων, 6000 είδη φυτών, περισσότερα από 600 είδη πεταλούδων και πολλά πολύ γηραιά δέντρα- εκ των οποίων μερικά έχουν ηλικία εκατοντάδων ετών.



Η εμπειρία ήταν τρομακτική καθώς οι δύο αναζητούσαν τροφή στο δάσος και έπρεπε να επιβιώσουν σε πολύ αντίξοες συνθήκες. Ο Vrsansky έχασε δέκα κιλά σε μία εβδομάδα. Παρά τις δυσκολίες όμως, ο ίδιος λέει πως ήταν ενθουσιασμένος όταν ανακάλυψε σε ένα σημείο περισσότερα από 150 είδη κατσαρίδων – περισσότερα από όσα εντοπίζονται σε όλη την Ευρώπη.

Δεν είχαν ωστόσο καμία σχέση με τις κατσαρίδες που όλοι σιχαινόμαστε και μόνο στην ιδέα πως περιφέρονται σε κάποιο κρυφό ή φανερό σημείο του σπιτιού μας. Είχαν πολλά διαφορετικά χρώματα, πολλές λαμπύριζαν στο σκοτάδι ή ενσωματώνονταν τόσο καλά στο περιβάλλον τους που ήταν αδύνατον να τις εντοπίσει κανείς λόγω του εξαιρετικού καμουφλάζ τους που τις έκανε να μοιάζουν με φύλλα!



Το πιο εντυπωσιακό σχετικά με το δάσος αυτό, που μοιάζει να ξεπηδά, με όλα τα εκπληκτικά θαύματά του μέσα από τις σελίδες βιβλίου, είναι πως… πωλείται (!) μέσω της «αγροτικής μεταρρύθμισης» που εφαρμόζεται στη χώρα και η οποία ουσιαστικά στηρίζει τους ντόπιους που κόβουν τα δέντρα διεκδικώντας δικαιώματα ιδιοκτησίας της γης.

«Αυτό που συμβαίνει είναι πως αυτοί οι άνθρωποι έρχονται, κόβουν μερικά δέντρα και αποκτούν δικαιώματα ιδιοκτησίας πάνω στη γη. Μετά, πέντε χρόνια αργότερα, όπως επιτρέπει αυτός ο νέος νόμος, έχουν το δικαίωμα να πουλήσουν τη γη αυτή. Και το κάνουν», εξηγεί ο Vrsansky.



Μέχρι σήμερα, πολύ λίγοι ντόπιοι έχουν πραγματικά ζήσει μέσα στο υπέροχο δάσος. Σαμάνος της περιοχής υποστηρίζει πως υπάρχει ένα «κακό πνεύμα» σε ορισμένα από τα μέρη του καταφυγίου ενώ το δάσος βρίθει εντόμων που μεταφέρουν ασθένειες και άλλες πιθανές απειλές.

Ωστόσο η αγορά των εκτάσεων αυτών, κομμάτι κομμάτι, είναι μία από τις στρατηγικές που εφαρμόζουν εκείνοι που προσπαθούν να προστατεύσουν το δάσος προκειμένου να το σώσουν από την αποψίλωση. Ένα εκτάριο πωλείται για λιγότερο από 500 δολάρια και μέχρι σήμερα ο García έχει αγοράσει περισσότερα από 300. «Δεν είναι πλούσιος», εξηγεί ο Vrsansky, «αλλά κατέχει και προστατεύει τη δική του αρπυία, τον δικό του ιαγουάρο και περισσότερα από 10.000 είδη αρθρόποδων. Α, και τον δικό του καταρράκτη».



Μια άλλη λύση είναι η πώληση εκτάσεων σε πανεπιστήμια και ινστιτούτα ώστε να ανακηρυχθούν προστατευόμενες περιοχές έρευνες- ή ακόμα και η χρήση του δάσους για την προώθηση των τουριστών.

«Για τους επισκέπτες, το να περπατούν με φόντο ηφαίστεια που βρυχώνται, σε συνδυασμό με το πρωτόγονο δάσος, είναι ένα παράθυρο στο παρελθόν της ύπαρξής μας», λέει ο Vrsansky. «Όσο για το ίδιο το δάσος, αποτελεί μια πλήρη επίδειξη της ζωής στη Γη. Νιώθεις πραγματικά σαν να βουτάς μέσα σε έναν ωκεανό γεμάτο ζωής».



Από το 2010 έως σήμερα, περίπου 200 εκτάρια δάσους έχουν «εκκαθαριστεί» κοντά στο καταφύγιο Bigal River Biological Reserve, έναν ερευνητικό σταθμό- με γαλλική υποστήριξη- μέσα στο καταφύγιο Sumaco. Σε άλλα μέρη του καταφυγίου χιλιάδες εκτάρια έχουν πληγεί από την κατασκευή του δρόμου, το 1986.



«Το κόψιμο αυτών των δέντρων είναι ντροπή, το Εκουαδόρ είναι μια από τις χώρες με τις περισσότερες προστατευόμενες περιοχές στον κόσμο», καταλήγει ο Vrsansky. Αλλά τα δέντρα δεν μπορούν να περπατήσουν αρκετά γρήγορα για να γλιτώσουν από τα αλυσοπρίονα και τα τσεκούρια που τα κυνηγούν, με τη στήριξη μάλιστα της τρέχουσας νομοθεσίας».

Πηγή: newsbeast.gr